

Sygn. akt

III AUa 799/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **21 listopada 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Ewa Madera (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **21 listopada 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **S. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **19 kwietnia 2013 r.** sygn. akt **IV U 85/13**

I. **oddala apelację,**

II. **przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Rzeszowie na rzecz adwokat E. S. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem 60/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Sygn. akt III AUa 799/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 grudnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. działając na podstawie przepisów ustawy z 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych, odmówił S. M. prawa

do świadczenia przedemerytalnego w uzasadnieniu wskazując, iż nie spełnia on warunków do jego nabycia, bowiem do dnia, w którym ustało jego prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, nie ukończył sześćdziesiątego roku życia.

Skarżąc powyższą decyzję odwołaniem S. M. zarzucił organowi rentowemu złą wolę wyrażoną w decyzji z 12 marca 2012r. odmawiającej mu prawa do renty a także, że przepis uzależniający przyznanie świadczenia przedemerytalnego od ukończenia 60 lat życia w dacie uprawnienia do renty z tytułu niezdolności do pracy, jest krzywdzący. W konkluzji wniósł o przyznanie prawa do dochodzonego świadczenia.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn, które stanowiły podstawę wydania kwestionowanej decyzji.

Wyrokiem z 19 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie oddalił odwołanie wnioskodawcy.

Sąd ten ustalił, że S. M. (ur. (...)) od 5 marca

1999 r. do 31 stycznia 2012 r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(...)r. tj. w dacie ukończenia 60 roku życia został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako bezrobotny i do 14 października 2012 r. pobierał zasiłek z tego tytułu. Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd Okręgowy wskazał na treść art. 2 ust. 1 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, a dalej stwierdził, iż wnioskodawca nie spełnia określonych tam przesłanek warunkujących nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem do dnia w którym ustało jego prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy tj. do 31 stycznia 2012 r., nie ukończył sześćdziesiątego roku życia. Nadto, nie zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od daty ustania prawa do renty tj. do 2 marca 2012 r., gdyż rejestracji tej dokonał dopiero 6 kwietnia 2012 r. Uznając niezasadność wniesionego odwołania Sąd Okręgowy, w trybie art. 477¹⁴ §1 kpc orzekł o jego oddaleniu.

Od powyższego wyroku wnioskodawca złożył apelację. Zarzucając, iż kwestionowane orzeczenie jest dla niego krzywdzące wskazał, że decyzja o odmowie prawa do renty uprawomocniła się 12 lub 15 kwietnia 2012 r., tj. po ukończeniu przez niego sześćdziesiątego roku życia. Zaznaczył również, że przedmiotowa decyzja stanowiła podstawę do zarejestrowania i uzyskania statusu osoby bezrobotnej. Nadto naprowadził, że aktualnie legitymuje się prawie trzydziestoletnim stażem pracy, a rentę z tytułu niezdolności do pracy pobierał przez około 13 lat.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie ustalił i zważył, co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona.

Spornym w sprawie pozostawało prawo wnioskodawcy S. M. do świadczenia przedemerytalnego. Przypomnieć należy, że przepis art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz.U. 2013.170) stanowi, że uprawnionym do świadczenia przedemerytalnego jest m.in. osoba, która zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz wykazała okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Z woli ustawodawcy przesłanki te muszą być spełnione łącznie.

Tymczasem bezspornym w sprawie pozostaje, że wnioskodawca był uprawniony do renty od 5 marca 1999 r. do 31 stycznia 2012 r. Wnioskiem z 28 listopada 2012 r. wystąpił do organu rentowego o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Do dnia zgłoszenia przedmiotowego wniosku wykazał okres ubezpieczenia wynoszący łącznie 28 lat, 6 miesięcy i 6 dni. Bezspornym pozostaje również, że sześćdziesiąt lat ukończył on 5 kwietnia 2012 r. i z dniem następnym został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S..

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że S. M. nie spełnił dwóch z wymienionych wyżej przesłanek. Do dnia w którym ustało prawo do renty, nie ukończył on bowiem sześćdziesiątego roku życia, jak również nie spełnił przesłanki zarejestrowania się w urzędzie pracy w określonym w ustawie terminie. Skoro bowiem prawo do renty ustało 31 stycznia 2012 r., wymagany w cytowanym przepisie termin 30 dni do zgłoszenia się do powiatowego urzędu pracy celem zarejestrowania jako bezrobotny, upłynął 2 marca 2012 r. Nadmienić w tym miejscu należy, że każda z wymienionych okoliczności samodzielnie przesądza o braku uprawnienia wnioskodawcy do dochodzonego świadczenia. Zarzut wnioskodawcy dotyczący wskazania przez sąd kolejnej negatywnej do przyznania świadczenia przesłanki, której nie podnosił pozwany Zakład, nie jest zasadny. Podnoszona okoliczność nie może być postrzegana jako uchybienie mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, gdyż niespełnienie przez ubezpieczonego chociażby jednej z przesłanek, od których uzależnione jest przyznanie prawa, skutkować musi uznaniem odwołania za nieuzasadnione. Z istoty praw do świadczeń i zakresu ubezpieczeń społecznych, które wymagają spełnienia ustawowych przesłanek ich nabycia, wynika bowiem, że odpowiada prawu sądowe orzeczenie o braku przesłanek kreujących z mocy ustawy prawo do dochodzonego świadczenia, których istnienia wcześniej nie zakwestionował organ rentowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7 lutego 2002r. II UKN 42/01 OSNP 2003/22/551).

Odnosząc się natomiast do podniesionego w apelacji zarzutu dotyczącego daty prawomocności decyzji odmawiającej wnioskodawcy prawa do dalszej renty, to wskazać należy, że ustawodawca definiując w powołanej na wstępie ustawie warunki przyznania prawa do świadczenia emerytalnego wskazuje na datę ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powyższe oznacza, że to ta właśnie data stanowi wyznacznik przy ocenie dopełnienia przez ubezpieczonego warunków do nabycia prawa do przedmiotowego świadczenia, a to warunku ukończenia określonego w ustawie wieku, jak też dochowania terminu rejestracji w urzędzie pracy. Wskazywana przez apelującego data prawomocności decyzji odmawiającej ubezpieczonemu prawa do dalszej renty, nie ma zatem żadnego wpływu na ocenę uprawnienia do świadczenia przedemerytalnego.

Podzielając zatem w całości zarówno ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną sprawy zaprezentowaną przez Sąd Okręgowy, wniesioną apelację jako bezzasadną oddalono na podstawie art. 385 kpc.

Zarządzenie :

1/ (...)

2/ (...)